

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Jakuba Kroupy ve věci

žalobce: **X. H. P.**, narozený X,
státní příslušnost X,
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Markem Čechovským,
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2017, č. j. MV-84308-5/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, Komise pro

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 24. 8. 2017, č. j. MV-84308-5/SO-2017, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 24. 3. 2017, č. j. OAM-408-66/ZR-2012, kterým byla žalobci dle § 77 odst. 2 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zrušena platnost povolení k trvalému pobytu a podle § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců mu byla stanovena lhůta k vycestování z území 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že žalovaný nedostal požadavkům na odůvodnění napadeného rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a správní orgány porušily § 4 odst. 1 správního řádu, když nerespektovaly povinnost vycházet účastníku řízení vstříc v rámci služby veřejnosti. Namítal, že žalovaný porušil § 2 správního řádu a § 77 odst. 2 písm. f) a § 174a zákona o pobytu cizinců.
3. Žalobce uvedl, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s jeho odvolací námitkou týkající se navrhovaného zpracování stanoviska odboru sociálně-právní ochrany dětí za účelem posouzení vztahu žalobce a jeho nezletilého syna, případně s provedením výsledku žalobce, jeho družky nebo zletilých dětí. Žalovaný měl dle žalobce zkoumat nejen existenci rodinných vazeb, ale i jejich intenzitu, aby mohl posoudit přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobce způsobeného napadeným rozhodnutím. V tomto směru žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci, když nezkoumal intenzitu vazby žalobce a jeho nezletilého syna, čímž porušil § 3 správního řádu a učinil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Žalobce podotkl, že má na území České republiky vytvořeno veškeré zázemí, má zde družku se státním občanstvím X, nezletilého syna se státním občanstvím X, zletilého syna se státním občanstvím X, zletilou dceru a nevlastní nezletilou dceru se státním občanstvím X, přičemž s družkou a nezletilými dětmi žije ve společné domácnosti. Zdůraznil, že zde má od roku 1991 trvalý pobyt a zrušení jeho povolení k trvalému pobytu by mělo fatální dopad do soukromého a rodinného života žalobce a celé jeho rodiny. Žalobce má záznam v trestním rejstříku, a proto by žádné jiné pobytové oprávnění nezískal, což by znamenalo jeho odtržení od družky a dětí nejméně na dobu šesti let.
4. Žalobce konstatoval, že nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života je neurčitým právním pojmem, nikoliv správním uvážením, k čemuž poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 3 Azs 240/2014-37, a ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 As 102/2013-34.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost a zrekapituloval průběh předcházejícího správního řízení. Žalovaný odmítl žalobní námitky jako nedůvodné a v podrobnostech odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, především odůvodnění v části III. napadeného rozhodnutí, a na spisový materiál. Dodal, že dne 25. 9. 2017 bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu nelegálního pobytu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústní jednání soudu

6. Při ústním jednání konaném dne 16. 9. 2020 právní zástupkyně žalobce odkázala na obsah písemného vyhotovení žaloby a zdůraznila, že napadené rozhodnutí je nepřiměřené s ohledem na zásah do soukromého a rodinného života žalobce, jenž se svojí přítelkyní vychovává čtyři děti – dvě vlastní a dvě nevlastní. Podotkla, že v daném případě nebylo dbáno nejlepšího zájmu dětí, které nemohou být jako občané X nuceny opustit území, k čemuž poukázala na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Azs 81/2016, sp. zn. 10 Azs 301/2019, sp. zn. 5 Azs 389/2019 a sp. zn. 5 Azs 374/2019. Žalovaný se z ústního jednání soudu omluvil.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty třiceti dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanoví § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.
8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání dospěl soud k závěru, že žaloba není z pohledu uplatněných námitek důvodná.
9. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Z opisu evidence rejstříku trestů ze dne 19. 11. 2016 vyplynulo, že žalobce byl již v minulosti shledán vinným z páčání trestné činnosti, a to rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. 4. 1980, rozhodnutím Okresního soudu v Liberci ze dne 6. 2. 2001, rozhodnutím Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 9. 2005 a především rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 7. 2010 potvrzeným rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 3. 2011, kterým byl žalobci uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce trvání 12 let za zvlášť závažný zločin organizátorství v oblasti drogové kriminality. Po výkonu 8 let trestu odnětí svobody byl žalobce podmíněně propuštěn na svobodu. Ze záznamu o provedené pobytové kontrole ze dne 3. 8. 2016 vyplynulo, že žalobce se v den 29. 7. 2016 nacházel ve svém bydlišti spolu se svým nezletilým synem a nevlastní nezletilou dcerou, která policejní hlídce sdělila, že žalobce zde trvale žije společně s ní, svým nezletilým synem a družkou.
10. Podle § 77 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců ministerstvo platnost povolení k trvalému pobytu dále zruší, jestliže byl cizinec pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.
11. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.

12. Soud předesílá, že těžištěm žaloby je linie námitek týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, když správní orgány neprovedly žalobcem navrhované důkazy na prokázání intenzity jeho rodinných vazeb s ohledem na posouzení přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobce při aplikaci § 77 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců. Žalobce v řízení před správním orgánem prvního stupně a v odvolání navrhoval, aby správní orgány nechaly vypracovat stanovisko odborem sociálně-právní ochrany dětí za účelem posouzení intenzity rodinných vazeb žalobce a jeho nezletilých dětí, které s ním žijí ve společné domácnosti, případně aby vyslechly družku žalobce či jeho dospělé děti.
13. Správní orgán prvního stupně odmítl žalobcem navrhované důkazy provést s odůvodněním uvedeným na str. 3 prvostupňového rozhodnutí, kde především konstatoval, že navrhované důkazy neprovede pro jejich nadbytečnost, neboť existenci rodinných vazeb žalobce nikterak nezpochybňuje. Rovněž uvedl, že z důkazních návrhů nebylo patrné, jaké skutečnosti měly být navrženými důkazy doloženy a co nad rámec správního spisu mělo být zjištěno. Argumentaci správního orgánu prvního stupně následně aproboval i žalovaný, když posuzoval obdobnou odvolací námitku na str. 10 napadeného rozhodnutí.
14. Soud konstatuje, že o existenci rodinných vazeb žalobce není sporu. Spor tkví v tom, že žalobce v průběhu správního řízení navrhoval důkazy na prokázání intenzity těchto rodinných vazeb. Soud však dodává, že ani v žalobě, ani během správního řízení žalobce ve svých podáních neuvedl, jaké konkrétní skutečnosti týkající se intenzity rodinných vazeb měly být navrženými důkazy doloženy (např. žalobce s dětmi pravidelně navštěvuje lékaře, pravidelně je doprovází do školy, tráví s nimi volný čas, děti jsou na žalobci existenčně závislé apod.). Žalobce žádá taková skutková tvrzení v žalobě, ani během správního řízení, která by chtěl doložit navrhovanými důkazy, neuvedl. V tomto podstatném aspektu se předmětná věc liší např. od věci posuzované Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 28. 2. 2020, č. j. 8 Azs 297/2019-45.
15. Žalobce tedy v dané věci netvrdil, jaké konkrétní nové skutečnosti měly být nad rámec obsahu správního spisu navrženými důkazy doloženy, nýbrž neurčitě toliko tvrdil, že mají doložit intenzitu rodinných vztahů. Soud dodává, že skutkový stav tak, jak byl zjištěn správními orgány, poskytuje dostatek podkladů, aby si správní orgány mohly utvořit úsudek o kvalitě rodinného vztahu žalobce a nezletilých dětí žijících s ním v domácnosti, když bylo především prokázáno, že žalobce strávil předcházejících osm let ve výkonu trestu odnětí svobody, tedy mimo současnou společnou domácnost a nepodílel se na výživě nezletilých dětí, navíc byl žalobce odsouzen za zvlášť závažný zločin organizátorství v oblasti drogové kriminality. Správní orgány tedy zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Za takovéto situace soud nemohl přisvědčit námitce žalobce a posoudil vypořádání odvolací námítky žalobcem za dostatečné a napadené rozhodnutí za přezkoumatelné.
16. K námitce samotné nepřiměřenosti zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce soud konstatuje, že posouzením přiměřenosti ve smyslu § 77 odst. 2 písm. f) a § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců se obsírně zabíral správní orgán. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

prvního stupně na str. 3 až 8 prvostupňového rozhodnutí, kde pečlivě vážil na jedné straně rodinné vazby žalobce s družkou a nezletilými a zletilými dětmi žalobce žijícími na území České republiky a na straně druhé závažnou kriminální minulost žalobce, přičemž odkazoval na přílehlavou judikaturu.

17. Předmětné hodnocení opět aproboval žalovaný napadeným rozhodnutím, přičemž dané námitce se věnoval na str. 6 až 9. Soud se s uvedeným hodnocením přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobce ztotožňuje a konstatuje, že tento nebyl nepřiměřený, když na jedné straně je nutno zvážit trestní minulost žalobce, a to především spáchání zvláště závažného zločinu v oblasti organizování drogové kriminality, za který byl žalobci uložen trest odnětí svobody v délce trvání dvanácti let, a na straně druhé především skutečnost, že žalobce bude odloučen od svého nezletilého syna a družky.
18. K tomuto soud připomíná, že žalobce velkou část života svého syna strávil výkonem trestu odnětí svobody, a o syna tak fakticky pečovala pouze jeho matka, družka žalobce. Z uvedeného plyne, že intenzita vazby syna na otce v tomto případě nemůže převážet nad závažností trestní minulosti žalobce. Žalobce v žalobě toliko zkonstatoval zjištěné skutečnosti a deklaroval, že aplikace § 77 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců byla v daném případě nepřiměřená, což v daném případě nestačí ke zpochybnění řádně odůvodněných závěrů správních orgánů.
19. Soud rovněž nepřisvědčil související výtce, že posuzování přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobce je neurčitým právním pojmem, a nikoliv zákonem zakotveným prostorem pro uvážení správního orgánu. Samotnou podstatou posuzování přiměřenosti je porovnávání něčeho k něčemu, a nikoliv výklad neurčitého právního pojmu pomocí výkladových metod (jazyková, logická, systematická apod.). V nyní projednávané věci bylo správními orgány správně provedeno posuzování přiměřenosti tak, jak soud uvedl výše, které nikterak nevybočilo ze zákonných mantinelů, což je také předmětem přezkumu diskrece (správního uvážení) správních orgánů ze strany správních soudů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002-46).
20. K namítanému porušení § 2 a § 4 odst. 1 správního řádu, kdy správní orgány neměly respektovat svoji povinnost vycházet žalobci vstřícně v rámci služby veřejnosti, soud sděluje, že žalobce neuvedl žádné konkrétní skutkové okolnosti, ke kterým by se předmětná námitka měla vztahovat. Není povinností soudu dohledávat skutkové okolnosti, které měl žalobce při uvádění této námitky na mysli, a to zejména s ohledem na dispoziční zásadu, kterou popsal soud výše. K takto obecnému žalobnímu bodu formulovanému toliko odkazem na údajně porušená ustanovení správního řádu soudu nezbyvá než konstatovat, že žalobce daný žalobní bod vymezil nedostatečně a soudu nejsou předložena žádná skutková zjištění, ke kterým by se mohl relevantně vyjádřit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58).
21. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. Současně soud dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. září 2020

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.